

תת"ע 3052/09/18 - סזאר סלימאן נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 3052-09-18 מדינת ישראל נ' סלימאן
תיק חיצוני: 10152195920

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	סזאר סלימאן
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 9.10.18 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של נהיגה במהירות העולה על המותר ונגזר עליו קנס בסך 1,600 ₪.
3. ב"כ המבקש טען כי המבקש אינו זוכר כי קיבל זימון לדיון. טען כי המבקש כופר במהירות שיוחסה לו ולכן ביקש להישפט. טען כי המבקש נפגע בתאונת דרכים והיה בחופשת מחלה מתאריך 2.8.18 ועד תאריך 12.10.18, ועקב מצבו הפיזי והנפשי לא יכול היה להתייצב לדיון. צירף אישורי מחלה. טען כי מעיון בדו"ח עולה כי השוטר לא פעל בהתאם להנחיות ולא רשם בנסיבות את מצב התנועה ואת מקום עצירת הרכב. טען כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום למבקש עיוות דין וביקש כי יינתן לו יומו בבית המשפט.
4. ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי קיים בתיק אישור מסירה כדין וכי טענה של שכחה אינה מצדיקה ביטול פסק הדין. בנוגע לטענות ההגנה שהעלה המבקש, טענה כי המפעיל ציין שהרכב נעצר לפניו.
5. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לקבל הבקשה בכפוף לתשלום הוצאות.
6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת

פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. משלוח הדו"ח באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 **סמארה נ' מ"י**, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 **קריב נ' מ"י**, 20.1.15).

מאישור המסירה עולה כי דבר הדואר נשלח לכתובתו של המבקש וחזר בציון "לא נדרש" ומכאן שקמה חזקת המסירה. המבקש לא הוכיח שלא קיבל את ההזמנה לדיון מסיבות שאינן תלויות בו ולמעשה כלל לא התייחס בבקשתו לאישור המסירה ומכאן שלא הפריך את חזקת המסירה.

8. לטענת המבקש אינו זוכר כי קיבל זימון לדיון, אלא שהלכה פסוקה היא כי טעות אנוש או שכחה אינו מהווה סיבה מוצדקת לביטול פסק דין (ראו לעניין זה רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793).

המבקש אמנם הגיש אישור מחלה הרלוונטי ליום הדיון, אלא שגם בנסיבות בהן נבצר מהמבקש להגיע לדיון בשל מצבו הבריאותי, יכול היה להגיש בקשה באמצעות מי מטעמו לדחיית מועד הדיון, או לפחות להגיש הודעה בהתאם סמוך לאחריו.

9. עם זאת, המבקש העלה טענות הגנה אפשריות בדבר כשלים ראייתיים בדו"ח. בנסיבות אלו אני סבורה כי יש מקום ליתן לו יומו בבית המשפט על מנת להסיר את החשש מפני עיוות דין, אולם זאת בכפוף לחיוב המבקש בתשלום הוצאות לטובת המדינה.

10. סיכומי של דבר, הריני לקבל את הבקשה ולבטל את פסק הדין, זאת בכפוף לחיוב המבקש בתשלום הוצאות לטובת המדינה בסכום של 900 ש"ח, אשר ישולם על ידי המבקש עד ליום 6.1.19 שאחרת יוותר פסק הדין על כנו.

עם ביטול פסק הדין ייקבע מועד לדיון הקראה.

המזכירות תודיע לצדדים.

לעיוני בהתאם.

ניתנה היום, כ"ז כסלו תשע"ט, 05 דצמבר 2018, בהעדר

עמוד 2

הצדדים.